

Doopdienst van Juul Janna Elisabeth van Iersel

De Marcuskerk, Den Haag

28 november 2021, 1^e zondag van advent

Met medewerking van de muziekgroep

Preektekst

1. Een hoopvol teken

Een hoopvol teken. Wie verlangt er niet naar, juist in deze donkere, verwarrende tijd. Heeft iets van een crisis. Kunt er wat bij indenken, als je denkt aan:

Coronapandemie: dachten het onder de knie te hebben, zie waar we nu zijn. Terug bij af...

Hebben er allemaal mee te maken, zeker ook hier in de wijk, in Moerwijk met zo'n lage vaccinatiegraad...

Energieproblemen, Co2- uitstoot – gevolgen voor klimaat en temperatuurstijging –

Weerman: evident niet hier blijven wonen, vraag alleen vanaf wanneer...

Maar ook de stijgende kosten: ergens gevoeld dan hier in Moerwijk! Alles te maken met verandering van klimaat...

Polarisatie in politiek, op straat, juist ook tav twee bedreigingen: corona en klimaat.... Ook christenen to elkaar.

Begrijpelijk dat het woord crisis valt. Wie *verlangt* er in deze crisistijd niet naar een hoopvol teken? Naar een teken van licht dat doorbreekt. Zoals op de *afbeelding*. Foto zelf genomen, november 2013. Silhouet van een donkere Marcuskerk met licht dat door de wolken heen breekt.

Ik zie erin een *kerk die midden in de wereld, wijk staat*. Weet van het harde leven. Een huis waar in alle verdriet, angst, kwetsbaarheid, boosheid wordt geroepen tot God: *Kyrié eleison: Heer ontferm U, Christus ontferm U.* .

Waar een *appel wordt gedaan op God*. Zoals dat lied waar we vanmorgen mee zijn begonnen: *'Heer, ik hef mijn hart en handen, op tot U beslecht mijn zaak...'* (Psalm 25:1).

Een plek ook waar het licht doorbreekt, waar God zich laat vinden. Waar God je bij je naam noemt. Waar je je kind ten doop mag houden. Waar je zelf gedoopt kunt worden. Een kerk die in een donkere wereld staat, maar die weet en leeft van het licht. Als een teken van hoop.

2. Advent

Vandaag is het de eerste zondag van advent. Sep heeft de eerste adventskaars aangestoken. Leuk kindermoment...

Kleine moment zegt veel: die ene brandende adventskaars staat voor het *verlangen en de belofte* van Gods licht dat sterker is dan de duisternis. *Elke week sterker...* .

Raakt aan dat diepe verlangen naar licht dat de duisternis verdrijft.

En *onderstreept, bevestigt de belofte* van God dat de duisternis niet het laatste woord heeft. -> Het gebroken licht op de *foto*. Kwetsbaar, maar niet tegen te houden! Bijzonder om op deze *1^e adventszondag Juul ten doop te houden*, stil te staan bij (jouw eigen) doop.

3. Twee Bijbelgedeelten

De twee bijbelgedeelten van vanmorgen heb ik niet zelf gekozen. Ook niet opgekomen in het doopgesprek, in een onderonsje van drie dominees...

De bijbelgedeelten worden ons vanmorgen aangereikt. Beide uit leesrooster voor deze 1^e zondag van advent. Uit OT een weerbarstig stukje uit de profetie van Zacharia, en uit NT de aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper. Kwam erop door de adventskalender van onze kerk. Opent met tekst uit Lukas 1 -> afbeelding!

Twee kadootjes van uit de kerk, misschien wel vanuit de hemel, voor jullie als doopouders, voor ons allemaal op deze eerste adventszondag. Als tekens van hoop!

4. Crisis

Twee gedeelten romantiseren het leven niet. Integendeel: beginnen in het donker – afbeelding. In de crisis! Nog toekomst?.

- *Zacharia 14:*

De profeet heeft een harde boodschap. Juda en Jeruzalem zullen worden verwoest. God heeft genoeg van alle onrecht en ontrouw van zijn volk. Vijanden zullen de stad plunderen, vrouwen verkrachten en de inwoners deporteren. 'Op die dag', zo zegt de profeet, '*zal er geen licht zijn; de hemellichamen verliezen hun glans. Er zal geen onderscheid meer zijn tussen dag en nacht*' (vs 6,7). Denkt het je eens in. Geen licht meer van zon, maan of sterren. Geen dag meer, alleen nog nacht. Jeruzalem in puin en Gods volk gedeproteerd.... Over crisis gesproken.

- *Lukas 1:*

In Lukas 1 is het niet veel beter. Het hoofdstuk lijkt veel veelbelovend te beginnen met twee vromen mensen uit Israël, *Zacharias: de Heer gedenkt, en Elisabeth: mijn God is volheid* – prachtige derde doopnaam van Juul! - Zacharias heeft de dag van zijn leven: als priester mag hij dienst doen in de tempel tijdens een van de grote feesten. Valt een priester hooguit één keer in zijn leven te beurt. Lijkt te mooie om waar te zijn.

Maar wie goed leest die *proeft de spanning*. De eerste naam die klinkt is die van *koning Herodes*. De koning die niet veel later, na de geboorte van Jezus, op verschrikkelijke wijze van zich zal laten horen. Herodes die een babytje meer of minder niet telt...

En dan Elisabeth en Zacharias, twee vrome mensen die leven zoals God in de Thora van hen vraagt, ze zijn*kinderloos*. Ondanks hun vroomheid hebben de levens van vrome priester en zijn vrome geen toekomst. Straks houdt het bij hen op. Hun levens krijgen geen gevolg. Zij zijn de laatste in hun rij.

Kinderloosheid, zeker onvrijwillige kinderloosheid doet pijn. Voel je des te meer in een doopdienst. In oude oosten, bijbelse tijden werd deze pijn ook volop gevoeld...

De pijn wordt nog dieper als *Zacharia de engel Gabriël niet kan geloven*. Het was ook nauwelijks te geloven..... Hoe zou jij gereageerd hebben? Of ik de boodschap van de

engel zomaar geloofd zou hebben betwijfel ik. Soms zit de teleurstelling te diep om een wonder nog te kunnen geloven. Tot overmaat van ramp kan de priester niet meer spreken, waardoor hij de mensen in de tempel niet meer kan zegenen....

Voel je de crisis? Ondanks de prachtige, betekenisvolle namen, de rechtvaardigheid en hun onberispelijke levenswandel zijn Elisabeth en Zacharias uitgerangeerd. Elisabeth is onvruchtbaar en Zacharias is stom. Deze vrome mensen van Israël – ieder ten voorbeeld – zijn uitgerangeerd. Zitten op dood spoor.

Het is crisis in Jeruzalem, in de stad van God. De profeet ziet het al voor zich: Er schijnt geen licht meer. En zelfs een vrome priester en zijn vrouw zijn niemand meer tot zegen.

Staan zij *niet voor het hele vrome Godsvolk*, ons inclusief? Wij, met onze oprechte vroomheid scheppen Gods toekomst niet. Wij maken het Koninkrijk van God niet. Gods toekomst ligt niet in onze hand, maar in die van God: *Van U is de toekomst!*

5. Advent

In deze donkere wereld komt God, wordt het advent! Dat is het evangelie van deze en van de komende zondagen. In een wereld die we maar al te goed herkennen: crises!

Waar soms geen licht meer schijnt, alles om en in jezelf donker is...

Waar Herodessen het voor het zeggen lijken te hebben.

Waar een virus voortwoekert. Waar je soms alle perspectief op de toekomst wordt ontnomen door vul maar in.

Waar mensen soms zomaar als kemphanen tegenover elkaar staan. In deze, onze wereld komt God. 'Dat is het wonder van advent.

Ik geef het toe, je hebt wel scherpe ogen nodig om het te geloven. Foto: je moet er oog voor hebben.

Maar hoor wat *de profeet Zacharia* zegt: Op die dag waarop er geen onderscheid meer is tussen dag en nacht – waar alle licht is gedoofd– *zal tegen het vallen van de avond er weer een licht gloren!* Water zal ontspringen in Jeruzalem. Levend water en de Heer zal koning zijn over de hele aarde. Wat een ongekend perspectief. Licht, water om van te leven, om je in te laten dopen, God die Heer en koning is over heel de aarde...

En dan die tekst die de adventskalender eruit gelicht heeft over Johannes de dooper. Die zwijgende Zacharias en onvruchtbare Elisabeth zullen een kind krijgen. *Johannes: God is genadig.* Een bijzonder kind zal het zijn. *'Hij zal voor de Heer een volk*

gereedmaken'. Mensen zal hij leren als kinderen van God te leven. Heel concreet door ouders met kinderen te verzoenen. Ouders tot kinderen.... Profeet Micha over en weer. Hier alleen ouders tot kinderen: Zacharias en Elisabeth -> Johannes. Goed horen: hoe vaak hebben we als volwassenen, zeker ook als doopouders!, deze bekering niet nodig. Heeft Jezus het niet gezegd dat kinderen ons voorgaan in het Koninkrijk van God?

Het kind van Z&E zal slechte mensen ook leren goed te doen, rechtvaardig te handelen. Eerlijk met elkaar om te gaan. Zo te leven zoals God het bedoelt. Zal elke dopeling hiertoe oproepen - doop der bekering... Omkeer, om als dopeling een klein lichtje te zijn in onze donkere wereld. Roeping van elke dopeling, niet alleen Juul!

6. Hoopvol teken: advent en doop

Het is advent. We vieren het in een donkere wereld. In crisistijd. Als een teken van hoop. *Bij het vallen van de avond zal er weer licht gloren.* Een kind wordt geboren. *Hij zal voor de Heer een volk gereedmaken.* Een volk dat weet van het licht dat de duisternis overwint. Een volk dat leeft vanuit de doop. Vanuit het vertrouwen dat God die zijn Naam aan die van jou heeft verbonden trouw blijft. Dat zingt, juist ook in het donker:

Op U alleen, mijn licht mijn kracht, stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij

Door golven heen, door storm en nacht leid mij uw hand. U blijft nabij. (Lied 939)

Amen.